SLOVENEC.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan **15 gld.**, za pol leta **8 gld.**, za četrt leta **4 gld.**, za en mesec **1 gld. 40 kr.**
V administraciji prejeman veljá: Za celo leto **12 gld.**, za pol leta **6 gld.**, za četrt leta **3 gld.**, za en mesec **1 gld.** V Ljubljani na dom pošiljan veljá **1 gld. 20 kr.** več na leto. Posamezne številke veljajo **7 kr.**
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in veljà tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat: 12 kr če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanji se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, ob ½6. uri popoludne.

Štev. 186. **V Ljubljani,** v petek 16. avgusta 1889. **Letnik XVII.**

Levstikova slavnost v Velikih Laščah.

(Dalje.)

Naslednji govornik g. profesor Fr. Levec je napil z lepim govorom velikolaškemu okraju, ki je porodil Primoža Trubarja, Frana Levstika in Josipa Stritarja.

G. dr. Tavčar je v lepih besedah napil domovini slovenski, rekoč:

Dragi rojaki! Častita gospôda!

Pri tacih slavnostih, kakor danes, smé nam Slovencem ponosno biti srce. Od blizu in daleč privrelo je ljudstvo, da slavi mrtvega našega pevca, kojega telesne ostanke je vzela v sé zemlja slovenska. Ali njegove pesni doné po naši zemlji okrog in okrog ter navdušenje budé, kjerkoli zadoné! To je ravno lepa usoda pesnika, da še iz groba stoji s svojim narodom v zvezi, da mu grob nikdar osamljen ni, ker se nad njim, kakor mnogobojna mavrica na veke odsvita žar pesmi njegove. Pred takim grobom stojimo danes, in mi vsi čutimo, da nam pesnik ni umrl: vzet nam je prah njegovega bitja, duh pa je ostal mej nami, in med nami bo ostal, dokler se bo čula slovenska beseda po zelenih naših krajinah!

S ponosom nas navdaja današnja slavnost. Narod, ki svoje pesnike tako časti, jih je tudi vreden; plemenitih lastnosti mora imeti preobilo, če v teh materijalnih časih, ko se vse drvi za denarjem, svoje najlepše dnove posvetuje poeziji in njenim svečenikom. S tem kaže naš narod, da v javnem življenji ne smé vladati samo glava, temveč tudi srce. S tem kaže naš narod, da mu v javnem življenji veljajo ideali in uzori, če so tudi nedosegljivi, kakor je nedosegljivo marsikaj, kar so si do sedaj naši najboljši možje zaželeli, na kar so upali naši prvaki tedaj, ko so narod vzbujali iz smrtnega spanja!

Zategadelj pravim, da je današnja slavnost tudi tolažilna. Ni mu obupati narodu slovenskemu! Ne ljubijo nas nikjer, povsod nas sovražijo, na vseh krajih nam skušajo odglodati kos zemlje slovenske. Če se trudimo na suhoparnem polji političnega delovanja, ne pričakujejo nas ministerski sedeži, in če je kdo pesnik slovenski, Boga naj zahvali, da mu konečno truplo v zemlji domači leži. Ali vendar preštejte jih, koliko malo jih je dandanes, ki so odpadniki svoji slovenski domovini, in kako mnogoštevilni so, ki sveto služijo domovini, dasi jim ničesar ne obeta, dasi jim malo, prav malo dati more. Skoraj ničesar druzega ne, kot grob, v katerem je zatonilo tudi kipeče srce našega Levstika. In pri tej revščini, vendar koliko bogastvo! Dasi nam slovenska domovina ničesar ne obeta, vendar je dan za dnevom večje število njenih vojakov, ki stopajo odbijajoč vsake napade tesno v vrsto, ter nam dajejo poroštvo v to, da bo ta zemlja, ki hrani v sebi ostanke naših pesnikov, vedno slovenska ostala. Ničesar nam dati ne more, ali vendar jo ljubimo nad vse! Kaj bi bil Slovenec brez ljubezni do svoje domovine? Mala kaplja, ki zgine v neskončnem morju! Ta ljubezen pretresa narod od prvega do zadnjega člena, ona nam naudušuje vse naše bojevnike, ona nam bo ojačila tudi naše otroke, da bodo branili vsako ped slovenske ruše. Ta ljubezen je tudi, ki postavlja spomenike pesnikom, ki ustvarja slovesnosti, kakor je današnja!

Zatorej, mati Slovenija, bodisi edina, bodisi na štiri kose razdeljena, ne obupaj! Od nekdaj je živel tod tvoj rod, in tudi v prihodnje bo živel, ker pesniki, kakor je bil Fran Levstik, niso se brezvspešno trudili, sad njihovega delovanja se ne raztrese, kakor se raztrese komet v večni eter!

To je dan, ko s celim prepričanjem smemo vsklikniti: Narod bo vedno stal! Dvignimo torej čaše, in prepričani bodite, da jih v spomin Frana Levstika najbolje izpijemo če vskliknemo: Bog ohrani slovenski narod!

Gosp. dr. Vošnjak je nazdravil državnim poslancem; na to se je oglasil državni poslanec gosp. prof. Šuklje tako:

„Nisem mislil govoriti, toda napitnica čast. gospoda predgovornika, namenjena navzočima državnima poslancema, me sili na kratek odgovor. In tudi gledé tvarine ne bodem v zadregi: za vodilno misel izbrati si hočem nek odstavek iz pomenljivega govora, kojega smo čuli iz ust g. deželnega poslanca dr. Ivana Tavčarja.

O národnem idealizmu je govoril, govoril v tako lepi obliki ter s tako unetimi besedami, da sem bil kar vesel, slišati tak govor ravno od gosp. predgovornika. Po vsej pravici naglašal je idealizem. Kdor se količkaj resno bavi s politiko, znati mora, da je izgubljen vsak narod, uničena njegova prihodnjost, kakor hitro mu ugasne sveti plamen hrepenenja po narodnih idealih. V razvoji človeštva je idealizem prevažen faktor, in prevelika njegova tvorna sila, da bi ga smel prezirati resen politik.

Toda g. dr. Tavčar govoreč o narodni politiki, stavil je v neko protislovje: „Srce in glavo“, idealizem torej in realistično politiko. In tu treba dodati nekoliko opazek, sicer se napačno razumejo njegove besede. Taka je v političnem gibanji: čuvajmo, skrbno gojimo one nazore, za katere se navdušuje naš narod, hrepenimo po njihovem oživotvorjenji, a pri vsem nikdar ne pozabimo dejanjskega položaja, v katerem se nahaja vsak praktičen politik. Pri njem ne zadostuje golo navdušenje, gledati mora na to, kar se dá izvršiti v danih razmerah; poleg srca mora za svèt povprašati trezno računajočo, hladno pamet. „Srce“ in „glava“, to ni nikakošno protislovje v politiki, združeni morata biti, sicer je zamán vse hrepenenje po narodnih idealih, sicer ostanejo vedno nedosežni v narodnem življenji. Iz lastne skušnje vém, kak britki položaj čestokrat iz tega nastane možu, delujočemu na političnem polji. A tolaži ga naj zavest, da doseže zaželjeni cilj le tedaj, če sta mu srce in pamet združeni narekovali njegove ukrepe!

I pri nas Slovencih mora biti takó! Saj je tudi nam mnogokrat bilo težavno vstrajati v takozvani „vladni stranki“. Marsikdaj nas je „srce“ gnalo na drugo stran, v opozicijo, v nasprotje k vladi, katera je tolikokrat prezirala naše opravičene želje. Ali, gospôda moja, „glava“ dejala je drugače! In kdo bode zanikal, da smo ukrenili pravo pot, mi državni poslanci, slušajoč to, kar je velevala hladno realistična pamet! Oglejte si današnje razmere ter primerjajte ž njimi položaj, v katerem se je nahajal narod slovenski pred desetimi leti, in pritrditi mi mora vsak objektivni sodnik, da je naša politika koristna bila narodnemu napredku, da smo po tej poti mnogo priborili bornemu svojemu narodu!

Tedaj, gospôda moja, vodilo nam bodi: „Srce in glava“! Ali jedna meja je potegnjena, katera se nikdar ne sme prekoračiti. Narekuje jo narodna čast! Kader je ta prizadeta, takrat minejo naj vsi pomisleki; vlado, katera bi žalila narodno čast, noben pošten rodoljub, noben politik več podpirati ne bode mogel. Morda se bližamo osodnemu trenotju, ko tudi pri nas nastopi taka mučna dôba, tak kvarni prevrat. Množé se znamenja na političnem obzorji. Glejte, včerajšnji slovenski listi prinašali so obširen telegram o jako pomenljivem članku, objavljenem v oficijoznem dunajskem „Fremdenblatt“-u. Tam se predbaciva Slovanom, da so oni nepristopni ideji narodnega sporazumljenja, da zahtevajo „uresničenje načel“, s kojimi se ministerstvo, stoječe nad strankami, nikoli sprijazniti ne more. Govori se o „močni roki“, — gospôda moja, te besede so dosti jasne. A plašile nas ne bodo! Hladnokrvno smo postopali slovenski državni poslanci, s tem večjo odločnostjo branili bodemo pravice svojega naroda, če se jih žali, če se žali narodna čast naša! In mi vémo, da se je probudil naš rod, da za nami stoji narod slovenski. Ponosno to izrekam danes pri tej lepi slavnosti, katera je sama najboljši dokaz, da je probujena in zavedna tudi naša dolenjska stran. Dvignem torej svoj kozarec ter napijem narodu slovenskemu in njegovim idealom. Gojimo jih v svojih srcih, pamet in razsodnost naj nam kažeta pravo pot, po kateri se dvignemo do njih oživotvorjenja, in če treba braniti jih, potem storimo to z jekleno odločnostjo, z možato desnico! (Burno odobravanje.)

(Konec sledi.)

Družbe sv. Cirila in Metoda

redna IV. velika skupščina na Bledu dné 8. avgusta 1889.

(Dalje.)

2. Otroški vrtec pri sv. Jakobu v Trstu. Zahajalo je vánj 59 otrôk. Z ozirom na lepe vspehe, ki jih je dosegla vrtnarica gospica Justina Miheli, imenovana je bila voditeljico slovenskega otroškega vrta. Ta zavod je tem važnejši, ker vzgaja deco za

3. Slovensko osnovno šolo pri sv. Jakobu v Trstu. Z odlokom vis. c. kr. namestništva tržaškega od 4. oktobra 1888, št. 15.880, je dobila vsled svoje prošnje družba sv. Cirila in Metoda dovoljenje, da sme odpreti jednorazrednico s slovenskim učnim jezikom. Vodstvo je imenovalo učiteljem Ivana Nekermana, ki je tudi s šolskim podukom začel dné 15. oktobra, a se zaradi mnogih zaprek moral vrniti na svoje prejšnje mesto v Marezige pri Kopru. Na to je podučevala učiteljica Jos. Delkin, potem učitelj J. Špan in slednjič sedanji učitelj Mihael Kamuščič, katerega je vodstvo imenovalo pred kratkim učiteljem-voditeljem, da se tako v okom pride neljubim premembam. — Verstvo je podučeval vsled vodstvene prošnje po naredbi prečastitega tržaškega škofijstva čast. gospod Bernard Sever, mestni kapelan pri sv. Jakobu. Število šolo obiskujočih otrôk je bilo v nižjem oddelku 55, v višjem 19, torej vkup 74, bilo bi jih lahko še več, da ni slavni magistrat tako strog nasproti naši šoli in da ni omejil števila. Podučevalo se je na podlagi „učnih načrtov za Primorje“ za štirirazredne ljudske šole. V ženskih ročnih delih je podučevala voditeljica našega zabavišča. — Osnovala se je že šolska knjižnica, kateri sta mnogo knjig podarila „Slovenska Matica“ v Ljubljani in „Družba sv. Mohora“ v Ce-

lovci, za kar jima bodi tu očitna zahvala izrečena. — Dné 27. julija t. l. bila je javna preskušnja, katere sta se vdeležila obe načelništvi tržaški, vodstveni ud Ivan Hribar in mnogo roditeljev šolskih otrôk. Kakor je poročala „Edinost“, obnesla se je skušnja v očigled tolikih prememb mej letom prav povoljno, tako, da je bilo petnajst odličnih šolarjev obdarovanih.

Vsled vodstvenega sklepa razširila se bode šola zapored in z bodočim semestrom odpré se II. razred. Drugo učiteljsko mesto podelilo se je učiteljici Josipini Delkin, ki je že pomagala na tej šoli. — Prečastita gospôda! Tu imate temelj slovenskemu šolstvu v tržaškem mestu, (Dobro, izvrstno!), kjer biva na tisoče slovenskih otrôk, ki pa so dozdaj v laških šolah. Ali naj mi pri teh razmerah roke križem držimo, dok bo prepozno? (Ne, ne!)

4. Prestopimo v Gorico. Za spoznanje boljše okoliščine so tu za Slovence, nego v Trstu. Pomagajmo si sami! Vsled neumornega delovanja goriškega načelništva odprli smo otroški vrtec v Pevmi poleg „Sočinega mosta“ ter oteli laškemu zabavišču krog štirideset slovenskih otrôk. Vrtnarica je gospica Karolina Lašič. — Ne daleč od goriškega mesta je

5. Otroški vrtec v Podgori, v kateri zahaja oseminšestdeset otrôk. Ustanovljen je sicer po ondotnem rodoljubnem županstvu, a naša družba mu zagotavlja trden obstanek. Narodna županstva naj bi pač i drugod posnemala ta vzgled, naša družba jih ne bo zapustila.

Gospôda moja! Malo je sicer število naših zavodov, a če se oziramo na slovenske skromne razmere, je to vendar velik napredek, uspeh, ki ga je dosegla družba sv. Cirila in Metoda, ko je nasprotnikovemu žrelu otela krog tristo slovenskih otrôk. (Živahno odobravanje.) Ali ni to vredno trudoljubivosti slehernega rodoljuba?

Vsi naši zavodi so vsled vodstvenega poziva pod nadzorstvom dotičnih načelništev in učiteljstva praznovali imendan Njijinih Veličanstev presvetl. cesarja in cesarice, posebno slovesno pa veselo štiridesetletnico vladanja našega vitežkega cesarja in kralja. Istotako se je primerno praznoval praznik naših društvenih zavetnikov sv. Cirila in Metoda. Ob teh prilikah so posebno ženskih podružnic načelništva tekmovala v blagih dejanjih ter tako pokazala pot slovenskemu ženstvu, kaj je ono dolžno svojej deci. (Istina!) (Dalje slédi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 16. avgusta.

Notranje deželе.

„Times“ sklepa iz okoliščine, ker je našega *cesarja* spremljal v Berolin tudi general Beck, da se bodo pri sestanku vredila razna strategična in tehnična vprašanja, ki se zadevajo skupnega vojskovanja nemške in avstrijske armade. Mogoče, da se bo to zgodilo s pravilno vojno pogodbo. — „N.F.P.“ méni, da bo minister Kálnoky obiskal kanclerja v Varzinu, kjer se bodeta, kakor običajno, posvetovala o splošnjem evropskem položaji. — Naš cesar je podaril Moltkeju imejiteljstvo 71. pešpolka, ki je sedaj v Trenčinu.

Kot *naslednik Bedekovićev* se poleg sremskega nadžupana imenuje tudi hrvatski deželni poslanec Emerih Josipović, čegar sin je ogerski poslanec. Josipović je Madjarom jako naklonjen.

Žetev na Ogerskem se je jako slabo obnesla. Povprek je pšenice za 40 odstotkov, rži za 20 odstotkov manj, kakor lansko leto. Ječmen je kvalitativno in kvantitativno srednje vrednosti; od cele žetve se ga bo moglo komaj 30 odstotkov porabiti za kuhanje piva. Poročilo sa glasi nepovoljno tudi gledé ovsa in turšice.

Vnanje države.

„Osservatore Romano“ odločno oporeka vesti, da je *papež Leon XIII.* zbolel. Sv. Oče se vsak dan, včasih celó po dvakrat v vatikanskih vrtovih sprehaja. Vzlic 80letni starosti hodi brez palice. Kakor smo že večkrat naglašali, so take novice le tajne želje prostozidarskih listov. — „Kölnische Ztg.“ je trdila, da je papež ukazal bavarskim katoliškim listom, naj pobijajo trodržavno zvezo. To je nesramna in zlobna laž prostozidarskega lista, da bi očrnil sv. Očeta pred svetom kot rušitelja mirú. — Jako označivna za položaj katoliške cerkve v Italiji je nastopna dogodbica: V loretski cerkvi je velika škrinja, v katero mečejo romarji in ubogi kmetje iz okolice svoje „solde“ na čast nebeški Kraljici. Dne 24. junija in 27. septembra se odpre škrinja ter pobere denar uradnik italijanske vlade, ki pa zato očetovski skrbi za povzdigo romarskega kraja Loreta. Na glavnem trgu stoji namreč od darov, pobranih v romarski cerkvi, poplačana soba — Garibaldijeva.

Obravnave med *Vatikanom* in *Rusijo* so srečno končane. Freiburška „Liberté“ poroča iz Rima: Izvolski je odpotoval v Peterburg, da predloži svoji vladi vse podrobnosti sklenjenih dogovorov, posebno gledé novih škofov. Dvojiti se ne more več, da ne bi ruska vlada potrdila poravnave. Škofje se bodo imenovali s pismom propagande, kakor se to godi za misijonske dežele. — Znano je, kakó brezozirno so postopale ruske šolske oblastnije zoper katoliške veroučitelje, ki so se ustavljali naredbi, da se morajo katoliški šolski otroci pri slovesnih prilikah vdeleževati službe božje v ruskih cerkvah. Škofu Palulonu se je zaradi tega plača pomanjšala, nalagale so se mu velike globe; več veroučiteljev je bilo odstavljenih, dva sta bila celó v Sibirijo prognana. V tej zadevi je izdala inkvizicijska kongregacija v Rimu važno razsodbo, ki prepoveduje katoličanom v Rusiji vdeleževati se nekatoliških bogoslužnih činov. To razsodbo je tudi papež potrdil. Ruski katoličani se bodo verno ravnali po tem ukazu, toda, kdor pozna rusko vlado, ta tudi vé, da se katoličani s tem ne bodo rešili muk in preganjanj s strani ruskih oblastev.

Črnogorski knez bo prihodnje dni zapustil Peterburg, da se povrne v Cetinje. Perzijski poslanik na ruskem dvoru, Micza-Mahmud, mu je v slovesni avdijenci v imenu perzijskega šaha izročil z dragocenimi briljanti okovano sliko Nasr-ed-dinovo in ob enem najvišji perzijski red, kud. Ob enem je podal dednemu princu Danilu perzijski red leva in solnca prve vrste.

Povratek *srbske* kraljice-matere je sedaj na dnevnem redu. Natalija je pisala neki gospej Bogičevićevi v Belgrad, da bo prišla v svojo domovino dné 17. (29.) avgusta. Regent Ristić jej je bajè sporočil, da se more njen sestanek s kraljem vršiti, kjerkoli jej je drago. Kralja Milana trud v tem oziru je bil tedaj brezvspešen. Milan bo prišel na Dunaj dné 24. t. m., kjer se bo še le odločil, kam bo od tod odpotoval. Iz Odese se poroča: Ker je Milan prepovedal kralju Aleksandru, da bi potoval v Jalto, odpeljala se bo Natalija dné 22. t. m. v Belgrad.

Bolgarska prestolnica kakor tudi cela dežela sta jako sijajno praznovali drugo obletnico prinčevega vladnega nastopa dné 14. avgusta. Princ se je vdeležil zahvalne pesmi v stolici, potem pa velike vojaške parade; pozneje je sprejel ministre, poslance, višje uradnike in častnike ter zastopnike raznih veroizpovedanj. Mesto je bilo okrašeno z zastavami, zvečer pa razsvetljeno. — Stambulov je pozval vse prefekte, da morajo odločno z vsemi sredstvi delovati zoper narodove izjave za proglašenje bolgarske neodvisnosti.

Ruski državni sovet bo v kratkem končal Tolstojev preosnovni načrt. Leta 1890 se bo v osmih, pozneje v ostalih gubernijah izvedla reorganizacija. Razven nekaterih večjih mest bodo deželni glavarji odslej v svoji osebi združevali upravno in sodnjo oblast. Pristojnost glavarjeva bo v civilnih zadevah segala do 300 rubljev, v kazenskih zadevah pa bo prevzel delokrog sedanjih mirovnih sodnikov, ki se bodo odpravili. Višja stopnja bodeta vojna zbora, eden upravno-tehničen in eden praven, obstoječa iz deželnih glavarjev dotičnega okrožja in pod predsedstvom okrožnega maršala-plemiča. — „Standardu“ se brzojavi iz Arzuma: Veliko vznemirjenje vlada tukaj zaradi gibanja ruskih vojnih krdel v Kavkazu. Rusija oborožuje kavkaške gorske narode ter jih ščuva k navalu v Armenijo. Neki višji častnik, ki se je odlikoval v azijatskih vojskah, vodi to agitacijo zoper turško vrhovno oblast. Za trdno se pričakuje, da bo Rusija zasedla Arzum.

Francoski državni sovet je Boulangerjeve izvolitve za generalnega svètnika razveljavil, ker ne zadostujejo postavnim zahtevam. — Državno sodišče je predvčeraj obsodilo Boulangerja, Dillona in Rocheforta v prognanstvo v kak utrjen kraj. Premoženje njihovo se je zaplenilo. Republikanski senatorji so pozvali vlado, naj z vso odločnostjo dela na to, da se bo razsodba tudi izvršila. Boulanger je bil zarote in napada zoper varnost države za krivega spoznan, in sicer na podlagi dogodkov, ki so se dné 8. julija 1887 vršili na lyonskem kolodvoru v Parizu. General je bil prestavljen v Clermont-Ferrand, ko je pa hotel tje odpotovati, nabralo se je na kolodvoru do 50.000 ljudi, ki so mu hoteli zabraniti pot na novo službeno mesto. Sodišče je razsodilo, da je general sam proizval to vstajno gibanje, ker se je hotel polastiti državne oblasti. — Splošnje volitve bodo bajè dné 29. septembra. Če je to res, razpisati se morajo prihodnjo nedeljo, dné 18. t. m., šest tednov poprej, kakor to veleva postava.

V *Rumuniji* je protidinastično gibanje še vedno pereče vprašanje. Ruski privrženci hočejo storiti s kraljem Karolom isto, kakor s knezom Aleksandrom Battenberškim v Bolgariji. Priprave so bile bajè že popolnoma gotove, toda bali so se vojakov, ki so zvesto udani svojemu vrhovnemu poveljniku in nočejo ničesa vedeti o Rusih. Minister zunanjih zadev ima v svoji bližini mnogo dvojljivih oseb, o katerih je znano, da jako pogostoma občujejo z ruskim poslanikom Hitrovom. Rusi so podkupili tudi več listov, ki delajo za njihove naklepe.

Iz Aten poroča Reuterjevo izvestje: Več članov tukajšnje *kretske* naselbine je priredilo pred stanovanjem ministerskega predsednika Trikupisa izjavo. Ker se niso hoteli razkropiti, posredovati je moralo vojaštvo. Pri tem je navstal boj, v katerem je bil eden orožnik ubit, več oseb pa ranjenih.

Izvirni dopisi.

Z Bleda, 9. avgusta.*) (O veliki skupščin družbe sv. Cirila in Metoda.) Ker na drugem mestu objavljamo obširni popis o družbi sv. Cirila in Metoda, naj nekoliko opišemo neoficijalni del povodom njene skupščine. Reči moramo, da se je, — hvala gré vsem dotičnim faktorjem, — tako sijajno izvršila, da skoro prekosi vse dosedanje po množini zastopanih podružnic, kakor tudi odličnih gostov, ki so bili prihiteli od vseh strani mile naše domovine v dokaz, kako jim je pri srcu slovensko šolstvo, ki še zdaj povsod ne uživa tistih pravic, katere mu gredó po božjih in človeških postavah. Kakor so se v cerkvi na otoku mej službo božjo vsi čutili kot otroke matere katoliške cerkve, tako so vsi stanovi sploh prijazno mej seboj občevali, mej zborovanjem, mej obedom in mej ondotnim bivanjem sploh kazali, da jih prešinja jeden in isti duh kot zveste sinove matere Slovenije. To je blagodejno vplivalo na vso družbo. To so izražale večinoma tudi napitnice, ki so se glasile mej obedom. Upamo, da v glavnem poročilu navedemo prvomestnikovo napitnico vsaj približno doslovno. Blejska godba in pevci so se mej njimi primerno vrstili. Podpredsednik g. Luka Svetec je nazdravil došlim skupščinarjem in gostom, ki so v ta divni kraj prihiteli od vseh strani. Omenja, kako je lepo, kjer se razodeva taka celokupnost — in kako žalostno je bilo, ko se je ponekod bila jela kaliti. A jaz — pravi ta vrli parlamentni starosta — pripisujem ta prepir bolj tiskovni svobodi, katere se poslužujejo i naši časnikarji, osebito če so še mladi, ker so bolj rèzki . . . Upati je, da izmed nas vse to zgine, ker ni domače, marveč tuje. Mi moramo svojo pozornost obračati na vse druge sovražnike, od katerih preti pogibelj našemu narodu. To je tista propaganda, ki je na severu začela „kulturkampf“, osnovala „Deutscher Schulverein“, ki vedno seje prepir mej narode, posebno naše avstrijske. To je tista propaganda, ki na jugu toliko bridkosti prizadeva sv. Očetu papežu, ki ruje zoper prestol in altar. Od tù, gospôda, preti nevarnost veri, cerkvi in državi, tù imamo Slovenci največjega sovražnika — torej z združenimi močmi ustavljajmo se takemu navalu . . . Dr. Vošnjak napije državnim poslancem, slovenskima prof. Šukljetu in Iv. Nabergoju, potem pa poljskemu poslancu dr. Bobřinskemu, ki biva na Bledu, proseč ga, naj sporoči svojim tovarišem srčne pozdrave slovenske in naj bi poljska delegacija s svojim mogočnim vplivom podpirala naše opravičene težnje. Prof. Bobřinski, jako vpliven mož v poljski delegaciji, obeta zahvaljujoč se na zdravici, da bodo Poljci, ki Slovencem jednako čutijo naval nemštva na Poznanjskem, zmir podpirali bratski narod slovenski. — Poslanec prof. Šuklje poudarja, da se moramo Slovenci ravno od Poljakov učiti discipline in postopanja na zunaj. V njih klubu so najskrajniši elementi od žlahčiča do seljaka, različna mnenja — a pred svetom nastopijo kot nerazrušljiva falanga — in v tem je vir njihovih političkih vspehov. Naj bi se i mi Slovenci učili od njih. — Poslanec Nabrgoj se v iskrenih besedah zahvaljuje na zdravici ter izreka nado, da z združenimi močmi bomo preprečili naval talijanstva ob Adriji. — Poslanec Einšpieler omenja, da ne Slovenci, marveč naši nasprotniki kalé mir na Koroškem; naj nam dajo naše pravice, pa bode mir. — Tajnik g. Žlogar prečita telegrame:

Kobarid: Sv. brata Ciril in Metod, apostola slovanska, naj blagoslovita Vaše zborovanje na prid Slovanstva! Pozdrav. Podružnica Kobarid.

Ljubljana: Zadržan vdeležiti se zborovanja, kličem zbranim prijateljem narodne šole: Z združenimi močmi bomo dosegli društveno plemenito namero v blagor našega čilega in zvesto udanega naroda. Murnik.

Celovec: Vrlim slovenskim bratom, zbranim pri glavni skupščini na Bledu, kličem srdačni „živeli“! Bog in narod! Ne udajmo se!

Legat.

Podnart-Kropa: Zbranim društvenikom izvrsten vspeh in srčen pozdrav želijo in navdušeno kličejo „živio“! J. Jerala, družina Jegličeva, J. Pogačnik, Počivalnik, T. Glašič.

*) Slučajno zaostalo. Op. vred.

Slovenjigradec: Slovenjegraška podružnica pozdravlja slavni občni zbor in vse navzoče ter želi najboljši vspeh. Miloš Šmid.

Celovec: Pri glavni skupščini zbranim rodoljubom bratski pozdrav! Živela vera in narod!

Dr. Kraut, Treiber.

Podgrad: Iskreno pozdravlja

Podgorska podružnica.

Po obedu so se mnogi vozili po jezeru ter prepeljavši se čezenj šli na Grad, odkoder je lep razgled. Stranskim zborovalcem je bila vsa okolica silno všeč. Z raznih strani in zibajočih se čolnov so se dolgo v noč razlegale mile pesmi, ki ravno ondi srce tako milo ganejo. Upati smemo, da bode ta skupščina obrodila lep sad po vsej domovini slovenski. Častiti skupščinarji naj bodo v to pravi apostoli.

Iz Prage, dné 10. avgusta. (Pogreb fcm. barona Filipovića.) Praga že davno ni videla tako impozantnega pogrebnega sprevoda, kakor je bil včeraj po umršem fcm. Filipoviću na vojaško groblje ob 2. uri popoludne z Male strani. Ulice, koder se je sprevod pomikal, bile so potresene s peskom in gorele so plinove svetijke. Na hodnikih stalo je na tisoče občinstva noter doli do Karlina, počenši od kamenenega mostú. A tudi karlinska občina ukazala je v Palackijevi ulici, naj gorí plin. S temena gore Žižkov zrlo je tisoč in tisoč gledalcev na sprevod. Vojaška godba bila je pomnožena od vseh tukajšnjih polkov; na nogah in v paradi je bila vsa pražka posadka, sploh je bil sprevod povsem impozanten in strogo vojašk; nepopisna vrsta samih častnikov, generalov, vojakov, ekvipaž itd. Več nego jedno uro je trajalo, predno so vsi vojaki odšli mimo gledalca. Na groblje dospel je sprevod stoprav ob petih popoludne; otvoril je sprevod poveljnik podmaršal Weykard s štabom, njemu sledila je vojska. Dalje so se sprevoda vdeležili vsi generali, štabni in višji častniki, odposlanstva, cesarjev odposlanec general Bolfras, dež. namestnik baron Kraus in deželni maršal J. Lobkovic; načelniki državnih in deželnih uradov, avtonomne korporacije, duhovščina, plemstvo, pražko mestno starašinstvo, odposlanstva društev.

Posebno pozornost izzivalo je tudi 18 invalidov, stopajočih za vojaki, povsem skoro 70letne starine, srebrolase postave. Za njimi sledilo je častništvo pražke posadke, vojaški zastopniki in veterani. Pred dvema vozovoma z venci — bilo jih je 120, jeden krasnejši in dragocenejši od druzega — nesla sta dva veterana vojaški venec, prekrasno izgotovljen iz dveh palmovih vej, sredi z lepim šopkom iz rož. Ta venec, koji so dičili trobojni slovanski trakovi s hrvatskim napisom: „Mesto Sarajevo svojemu prvemu častnemu meščanu“ — poslan je bil iz Sarajeva v Prago. Pred vozom s krsto šel je eminenca prevzvišeni kardinal knezonadškof grof Schönborn s 4 kanoniki in duhovnimi dostojanstveniki. Za vozom jahal je vsled propisa na črnem konji jezdec, vitežko opremljen, in na to zopet častništvo in vojaki. Sprevod zaključevalo je topničarstvo z 38 topovi.

Na mestni meji pokropil je prevzvišeni kardinal še enkrat mrtvo truplo, dalje so pa sprevod do Karlina vodili vojaški duhovniki. Na groblji pričakovali ste sprevod obe baronesi Gizela in Pavlina Filipovićeve; baronovka morala je zaradi prevelike razburjenosti ostati doma. Vojaška godba pešpolka št. 88. zasvira na grobji „Sigfriedovo smrt“ iz Wagnerjeve „Götterdämmerug“, med tem pa vojaški župnik g. Koffer po kratki molitvi še enkrat blagoslovi slavnega mrtveca. Hkrati nastane grobna tihota, krsto spusté v rodbinsko rakev blizu pokopališčnega zvonika; tam pri „invalidovni“ na planjavi pa bobneče pozdravlja 24 strelov iz topov neustrašenega vojskovodjo v slovó k zadnjemu počitku!

V dôbi torej, ko je evropsko obzorje prepreženo s pogubonosnimi oblaki, koji preté vsak hip se premeniti v strašno nevihto po evropskih planjavah, pokosila je neizprosna smrt avstrijski armadi jednega njenih najboljših generalov. To je velik udarec za državo našo in našo vrlo armado. Obe ste računali še na njegove izborne moči. Pokojni Josip baron Filipović bil je vselej imenovan za vodjo prve armade avstrijske, in med odličnimi avstrijskimi generali, kakor so: baron Kuhn, Rheinlaender, Edelsheim, Schönfeld, Catty, Bauer, Beck in vojvoda Württemberški, imenovalo se je vselej njegovo ime takoj za generalnim nadzornikom avstrijske armade, maršalom nadvojvodo Albrehtom, na prvem mestu. Usoda hotela je inače. Ne na bojnem polji, temveč v tihi sobi prisojeno je bilo umreti Filipoviću, temu prototipu starih avstrijskih generalov. Slava njegovemu spominu!

S „turškega ali toškega čela“, nad Št. Vidom, 9. avgusta. Bilo je preteklo nedeljo 4. avgusta, ko so v dobrovski dolini doneli možnarji oznanjujoč, da se vrši tu redka, a imenitna slovesnost, da prevzvišeni knezoškot deli zakrament sv. birme. Isto nedeljo bil je pa tudi semenj ali žegnanje na „Glinicah“ v št.-vidski fari. Omenjena gorska vasica „turško čelo“ spada tudi k soseski na Glinicah. Popoludne, kakor običajno o tacih priložnostih, zabavala se je mladina pri godbi. Mladeniči iz sosednih dolin so prihiteli na ovi vrh, da bi se tudi „semnja vdeležili.“ Prišlo je do pretepa. Nekega mladeniča iz Gaberja, fare dobrovske, so tako pretepli, da ga je zvečer šentviški g. župnik prihitel dejat v sv. olje; zavedel se ni več in v ponedeljek je nesrečnež umrl. Imenovani mladenič je vže velikokrat „iskal“ v pretepih in sedaj jo je skupil. I lansko leto hotel je strahovati vse „topolske“ fante, in bil zelo tepen, da je komaj okreval. Pa še ni miroval — vedno in vedno je iskal — dokler ni tako žalostno umrl.

Žalibog, da je ta divjost in dejal bi ta manija za pretep tako vkoreninjena mej našimi sicer dobrimi fanti. — Naj delajo vsi v to svrho poklicani faktorji, da bi kolikor mogoče preprečili take izgrede, ki gotovo našemu vrlemu narodu niso v ponos i čast. Naj bi tudi župani bili bolj varčni in izbirčni pri podelitvi „licenc“ za godbo i ples, i zlasti pa o semnjih, ker ravno o tacih prilikah se zbira mladina iz različnih krajev in prav rado pride do pretepa. — Vi v Ljubljani, ki se ravno sedaj bavite s krajepisnimi imeni, povejte nam hribovcem i gorjancem, ima li kaj podlage ime „turško čelo“ — ako ne — kaj znači: toško čelo?

Dnevne novice.

(Presvetli cesar) je daroval za popravo podružnice sv. Barbare v Čadramu 200 gld.

(Umrl) je včeraj popoludné v Stražišču pri Kranji, kjer se je zdravil, za mrtvoudom g. Miha Pakič, trgovec, podpredsednik trgovske in obrtnijske zbornice, odbornik mestne občine ljubljanske, čitalnice ljubljanske itd. Pokojnik se je rodil dné 25. septembra 1827 v tukajšnjem takozvanem kresijskem poslopji; bil je vrl narodnjak, blag človek in poštenjak. Jutri bodo prepeljali truplo v Ljubljano; pogreb bode v nedeljo popoludne ob 5. uri. S čitalnice visi črna zastava. Naj v miru počiva!

(Imenovanje.) Na tukajšnji c. kr. obrtni šoli je na mesto g. Fr. Bučarja, ki bode odšel v operno šolo, imenovan delovodjo g. Josip Štirn iz Kamnika, ki je kot deželni štipendist obiskoval tehnologiški muzej na Dunaji.

(V Trbovljah in Hrastniku) se delavci zopet poprijemajo dela, ker sicer bi morali poginiti. V sredo je šlo v Trbovljah 1262 delavcev na delo, v Hrastniku 211; pred štrajkom je bilo v delu v Trbovljah 1600, v Hrastniku 380 mož. V Trbovljah je torej okolu 300 delavcev še brez dela. Polagoma bode štrajk končan.

(Dopolnilna volitev v Istri.) Kakor smo že naznanili, odložil je svoj mandat c. kr. okr. glavar v Pazinu gosp. Simzig, ki je bil izvoljen v deželni zbor za mesta Pazin, Labin in Plomin. Dopolnilna volitev je razpisana na 12. dan septembra.

(Okrajni zastop v Ormoži) je razpisal službo zdravnika ter obljubil 500 gld. letne plače s pogojem, da bode reveže brezplačno zdravil.

(Javno tombolo) bode priredilo prihodnji mesec v Ljubljani prvo občno bolniško podporno društvo.

(Mlad samomorilec.) Z Gorenjskega se nam poroča: Pred nekimi dnevi so našli v gozdiču pol ure od Preddvora obešenega dečka. Bil je dvanajstletni pastir Andrej Virnik iz jezerske župnije. Služil je pri Kosmanu v Novi vasi in je kar naenkrat zginil. Iskali so ga na več krajih ter našli na smreki obešenega. Visel je čez teden dni. Mati njegova, ki je vdova in ima še več otrok, poslala ga je služit ter mu zagrozila, da ne smé priti domov. Mladi samomorilec je prav zanikerno obiskaval šolo jezersko in rad proklinjal. Bil je torej brez verskega poduka in čustva. Žalosten sad slabe domače vzgoje.

(Iz Kostanjevice): Tukajšnje „Bralno društvo“ napravi združeno z meščansko gardo v nedeljo — rojstvenega dne našega presvetlega cesarja — popoludne veselico na Žagi pri g. Tavčarju s sodelovanjem mestne in meščanske garde godbo. Ako bode slabo vreme, bode veselica drugo nedeljo, t. j. 25. t. m. Odbor.

(Iz Trnovega na Notranjskem): V nedeljo, 11. avgusta, je bil pri nas pokopan mladi posestnik iz Zarečice France Pugelj, katerega je strela ubila, ko je na njivi snopje vezal. Treščilo je vánj z malo oblačnega neba ter ga v trenotku usmrtilo. Blizu njega stoječa žena ni bila nič poškodovana, le pozneje je sirota groze in žalosti omedlela. Zapustil je pokojnik vdovo z dvema otrokoma. Taka nesreča se v naši fari že zdavnaj ni zgodila.

(V proslavo rojstvenega dné Nj. c. kr. apostolskega veličanstva Frana Josipa I.) priredi se 18. avgusta velika veselica po jezeru, koje čisti dohodek je namenjen zdraviškemu zakladu. — Vspored: Dopoludne ob 9. uri slovesna sveta maša v cerkvi na otoku. — Ob treh popoludne promenadna godba v Lujizinem kopališči. — Ob polu 5. uri tombola v hôtelu „pri Mallnerji“. — Ob 8. uri zvečer razsvetljava vseh hôtelov in letovišč; skupna vožnja z osvetljenimi čolni in z godbo v Mlino; ondukaj serenada s cesarsko pesmijo. — Ob 10. uri zvečer plesni venček v hôtelu „pri Mallnerji“. — Darila za tombolo vsprejemljejo se najhvaležneje v občinski pisarni v uradnih urah. — Vožnja po jezeru z nerazsvetljenimi čolni na veseličini večer je prepovedana. — — Pri neugodnem vremenu vršila se bode veselica, razven svečane sv. maše, v nedeljo dné 25. avgusta.

(Izneveril) je več tisoč goldinarjev tovarniški pisar baron Hackelbergu, graščaku v Šent-Pavlu pri Bolski.

Raznoterosti.

— Masten račun za nadvojvodo Albrehta. Ko je nedavno nadvojvoda Albreht bival v Karlsburgu na Sedmograškem, računil mu je gostilničar za dva dni 1870 gld. Vsled tega častniki ne smejo hoditi v ono gostilno.

— Visoka starost. V Genovi v Švici je dné 30. julija umrla 101 leto stara sestra Marija Bonaventura iz reda krščanske usmiljenosti. V red je stopila že leta 1811.

Telegrami.

Cesarjevo potovanje.

Berolin, 14. avgusta. Cesar Franc Jože se je peljal v Charlottenburg, kjer ga je že pričakoval cesar Viljem, ter je položil krasen venec na grob cesarja Viljema. Dolgo je stal poleg krste; prizor je bil ginljiv. V mavzoleji si je ogledal vence in druga darila, ki krasijo krsto in stene grobnega spominka prvega nemškega cesarja. Cesar Viljem mu je dajal potrebna pojasnila. Posebno pozornost gostovo je vzbujala podoba Kristusova iz roke velike vojvodinje meklenburške, edine še živeče sestre Viljema I. Oba cesarja sta potem pregledala nove stavbe mavzoleja, pripravljene za krsti sedanjega cesarja in cesarice.

Berolin, 14. avgusta. Pri včerajšnjem slavnostnem obedu sta se cesar in cesarica s cesarjem Francem Jožefom jako živahno zabavala. Cesar Franc Jožef je napil tudi knezu Bismarcku in grofu Moltkeju, cesar Viljem pa grofu Szechényiju in grofu Kálnokyju. Po obedu in cerkle-u se je cesar umaknil v svoje dvorane. Danes zjutraj ob $^3/_4$8. uro sta se skupaj oba cesarja v vozu peljala na lehrtski kolodvor in od tod ob 8. uri v Spandau k vojnim vajam.

Berolin, 14. avgusta. Vojne vaje v Spandau-u so bile jako zanimive. Potem sta veličanstvi v šotoru zajutrkovala. Ob 1. uri sta se s posebnim vlakom povrnila v Berolin, kamor sta došla ob 1. uri 45 minut. Ko sta prišla v grad, je šel nemški cesar v stanovanje avstrijskega cesarja.

Berolin, 14. avgusta. Popoludne ob $^3/_4$5. uro je bila nevihta, potem pa sta se oba cesarja v spremstvu generalnih pribočnikov grofa Paara in Wedella odpeljala v Potsdam. Mesto se je praznično obleklo. Kolodvor je bil okrašen z lavorikami, palmami in cveticami. Stebri so bili črno-rumeno preoblečeni. Ladije, zasidrane ob bližnjem havelskem nabrežji, so zastave razobesile. Po olepšani cesti do „mirovne cerkve“ sta šla cesarja sama; nebrojna množica prihitelega kmetskega

prebivalstva ju je spoštljivo pozdravljala. Zadej na vozu je ležal krasen venec, kateri je cesar Franc Jožef položil na krsto cesarja Friderika. Cesarja sta se dolgo mudila v mavzoleji, od koder sta se odpeljala na grad Babelsberg, kjer je cesarica-vdova Avgusta neskončno prisrčno pozdravila gosta. Zvečer sta se povrnila v Berolin.

Berolin, 14. avgusta. Cesar Franc Jožef bo jutri povodom Marijinega vnebohoda obiskal okrašeno cerkev sv. Hedvike. — Avstrijski cesar je cesarju Viljemu podaril šest krasnih črnih žrebcev. Princema Leopoldu in Albrehtu je podelil red sv. Štefana, državnemu ministru Bötticherju in najvišjemu dvornemu mojstru cesarice Avguste, grofu Nesselrode-ju, veliki križ Leopoldovega reda. Razven tega je bilo več višjih dvornih uradnikov odlikovanih.

Berolin, 15. avgusta. Ob 1. uri je bila na dvorišči vojašnice parada gardnega grenadirskega polka „cesar Franc Jožef“. Cesarja sta se pripeljala v štirivprežnem vozu. Cesar Franc Jožef je pregledal čelo vojne vrste, njemu je sledil cesar Viljem s spremstvom. Za paradni marš je godba svirala Radeckijev marš. Cesar je poveljniku izrazil veliko zadovoljnost. Potem je bil zajutrek v častniški kazini (150 oseb). Poveljnik je napil cesarju Francu Jožefu, kar je vzbudilo burno in gromovito odobravanje. Cesar Franc Jožef je napil polku ter se zahvalil za vabilo. Potem je sprejel kanclerja Bismarcka, ki je prej obiskal grofa Kálnokyja.

Berolin, 15. avgusta. Cesar Franc Jožef, cesar Viljem in nadvojvoda Franc Ferdinand so popoludne obiskali razstavo naprav zoper nezgode. Cesar Franc Jožef se je dlje časa mudil v avstrijskem oddelku, katerega predstojniku dr. Migerki je izrazil svoje priznanje, Ob polu 7. uri zvečer je bil v kraljevem gradu obed, katerega so se vdeležili cesarja, cesarica, princi in spremstvo. — Cesar Franc Jožef je podelil grofu Waldersee-ju briljante k velikemu križcu Leopoldovega reda. — Zvečer ob 9. uri se je cesar z anhaltskega kolodvora čez Lipsijo odpeljal v Išel. Uradno poslovljenje in vojaške časti so izostale na izrečno željo avstrijskega cesarja. Poslovljenje obeh cesarjev je bilo jako prisrčno; poljubila in objela sta se večkrat. Nadvojvoda Franc Ferdinand in spremstvo sta se na Dunaj ob 9. uri 35 minut odpeljala.

Dunaj, 16. avgusta. „Armeeverordnungsblatt“: Cesar je imenoval za imejitelje: princa Henrika pruskega pri pešpolku št. 20, princa Albrehta pruskega, regenta brunsviškega, pri dragonskem polku št. 6, feldmaršala Moltkeja pri pešpolku št. 71.

Berolin, 16. avgusta. „Nordd. Allg. Ztg.“ piše: Dnovi prazničnega posvečenja so, na katere zre nemška prestolnica, ko se je vzvišeni gost naše cesarske hiše, cesar Franc Jožef, zopet poslovil iz našega zidovja. Ti dnovi bodo v srcu vsega nemškega naroda nepozabni ostali. V globočine srca so morale segati vse one besede, s katerimi je preblagi vladar zvezne sosedne države izrazil čute, ki ga nasproti prijateljskemu cesarju Viljemu in skupnemu nemškemu narodu — zvestemu zavezniku Avstrije — navdajajo: zvestoba za zvestobo! To čuti cesar Franc Jožef, ko se povrača v svoje dežele k izpolnovanju svojih vladarskih dolžnostij, in tudi tam bodo kakor pri vladarju takó pri narodih ostali v vednem spominu novi dokazi prisrčnega prijateljstva in pobratjenja, ki so se vzajemno dali v Berolinu. Tu pa kakor onstran bodo milijoni s hvaležnim srcem sprejeli ono pomnožitev in ojačenje mirovnih jamstev, katere je izrazil cesar Franc Jožef z besedami: „Na blagor in blagoslov zaveznim državam, narodom in celi Evropi.“

Umrli so:

12. avgusta. Jožef Kresner, mestni ubogi, 76 let, Gradišče 11, vitium cordis. — Anton Peče, umirovljeni nadkondukter, 65 let, Poljanska cesta 35, kap.

V bolnišnici:

12. avgusta. Janez Orešnik, čuvajev sin, 5 let vsled poškodovanja. — Jakob Roje, gostač, 70 let, marasmus.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje zrakomera v mm	Stanje toplomera po Celziju	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
14	7. u. zjut.	734·8	11·4	svzhod	m. oblač.	6·1 dež
	2. u. pop.	735·8	20·5	zapad	del. jasno	
	9. u. zveč.	736·8	12·6	szapad	„	
15	7. u. zjut.	736·0	12·9	szapad	oblačno	1·6 dež
	2. u. pop.	733·9	18·3	zapad	„	
	9. u. zveč.	734·7	14·0	„	jasno	

Srednja temperatura obeh dni 14·8° in 15·1° za 4·6° in 4·2° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

16. avgusta.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	83 gl.	70	kr.
Srebrna „ 5% „ 100 „ „ 16 % „	84 „	75	„
5% avstr. zlata renta, davka prosta	109 „	85	„
Papirna renta, davka prosta	99 „	65	„
Akcije avstr.-ogerske banke	907 „	—	„
Kreditne akcije	305 „	75	„
London	119 „	50	„
Srebro	— „	—	„
Francoski napoleond.	9 „	48½	„
Cesarski cekini	5 „	67	„
Nemške marke	58 „	37½	„

Tujci.

13. avgusta.

Pri *Maliču*: Bechman, c. kr. poročnik, z Dunaja. — Czwapil, Schwarz, Schahrl, Engel in Nathansky, trgovci, z Dunaja. — Stupperger, s soprogo, z Dunaja. — Laubenheimer, posestnik, iz Udine.

Pri *Slonu*: pl. Matič, c. kr. ritmojster, iz Celovca. — Josip Hanka, c. kr. poročnik, z Dunaja. — Josip Harthan, c. kr. nadporočnik, z Dunaja. — F. Prenschel, c. kr. nadporočnik z Dunaja.

„THE GRESHAM“

zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Podružnica za Avstrijo: Dunaj, Giselastrasse 1, v hiši društva.

Podružnica za Ogersko: Pešta, Franz-Josefplatz št. 5 in 6, v hiši društva.

Društvena aktiva dné 30. junija 1888	frank.	102,846.222·47
Letni dohodki premij in obresti	„	19,161.298·75
Izplačitve za zavarovalne in rentne pogodbe, za zakupnine itd. v dôbi društvenega obstanka (1848)	„	207,158.040·—
V zadnji dvanajstmesečni poslovalni dôbi vložilo se je pri društvu za novih ponudb, vsled česar iznaša v dôbi društvenega obstanka skupni znesek vloženih ponudb	„	50,971.150·—
	„	1.561,757.680·—

Prospekte in tarife, na podlagi katerih izdaja družba police, kakor tudi obrazce za predloge daje brezplačno

glavni zastop v Ljubljani

(12—8) pri

Gvidu Zeschko-tu

Tržaška cesta, št. 3.

Tužnim srcem javljava vsem prijateljem in znancem britko vest o smrti preljubljenega, nepozabnega nama sina

Josipa,

katerega je Bog včeraj opoludne poklical v boljše življenje.

Pogreb bode jutri v soboto ob ½7. uri popoludne.

V LJUBLJANI, dné 16. avgusta 1889.

Jože Šorn, c. kr. gimnazijski suplent. **Klara Šorn.** (1)

Pošilja naročeno blago dobro spravljeno in poštnine prosto!

Visokočastiti duhovščini

priporočam se vljudno podpisani v napravo **cerkvenih posod** in **orodja** iz **čistega srebra, kineškega srebra** in iz **medenine** najnovejše oblike, kot

monstranc, kelihov, svetilnic, svečnikov

itd. itd. po najnižji ceni. Zadovoljim gotovo vsakega naročnika, bodisi da se delo prepusti mojemu ukusu, bodisi da se mi je predložil načrt.

Stare reči popravim, ter jih **v ognji** pozlatim in posrebrim. Čč. gg. naročniki naj mi blagovolé poslati iste **nefrankovane** (41)

Teodor Slabanja,

srebrar v Gorici, ulica Morelli štev. 17.

Pošilja naročeno blago dobro spravljeno in poštnine prosto!

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Frančiškansko cerkvijo v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njiju stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano reelno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupce so **oljnate barve v pločevinastih pušicah** (Blechbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfineje naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah. (14)

Cenike na zahtevanje.

Spominjajte se ljubljanske dijaške in ljudske kuhinje pri igri in stavah, pri slovesnostih, oporokah in nepričakovanih dobitkih.

Občinski svèt deželnega stolnega mesta Ljubljane žalujoč oznanja, da je njegov mnogoletni velezaslužni član, gospod

Mihael Pakič,

podpredsednik trgovske in obrtniške zbornice kranjske, trgovec in hišni gospodar,

dné 15. t. m. ob 10. uri zvečer v Stražišči pri Kranji nagloma umrl.

Pogreb bode tukaj v nedeljo 18. dan t. m. ob 5. uri popoludne od hiše št. 20 pred škofijo.

Časten spomin bodi ohranjen blagemu meščanu!

V LJUBLJANI 16. dan avgusta 1889. (1)

Po kratki rabi neobhodno potrebno sredstvo za čiščenje zôb.

Lepota zôb. | **Nova ameriška zobna glicerin-crême** (preskušena od zdravstvene oblastnije)

KALODONT F. A. Sarg-ov sin in drugovi, c. kr. dvorni zalagatelji *na DUNAJI.*

Dobiva se pri vseh **lekarnah** in **parfumerijah** itd. 1 komad 35 kr. **V Ljubljani** pri lekarnarjih **Erazmu Birschitzu, Vilj. Mayerju, Gabrijelu Piccoliju, Iv. Svobodi, pl. Trnkóczyju,** dalje pri **C. Karingerju, Josipu Kordinu, Petru Lasniku, M. F. Suppanu, Antonu Krisperju.** (52—1)

Izdajatelj: Matija Kolar. Odgovorni vrednik: Ignacij Žitnik. Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.